

De aceea nici nu i-a cerut nimic. A rămas orb trupește și sufletește până în clipa în care L-a văzut pe Hristos și a aflat din gura Lui că El este Fiul lui Dumnezeu și că El îl vindecă. Vederea i-a venit în absența lui Iisus, acolo la izvor, după ce și-a spălat pleoapele cu apă. Așadar, el pe dinlauntru tot orb rămăsese, până în clipa când L-a văzut pe Iisus.

Dar orbul acesta de azi, din Ierihon, era luminat pe dinăuntru de credință. Când i s-a spus că pe drum trece Iisus Nazarineanul, el știa că Iisus este Fiul lui Dumnezeu și că are puterea de a face o astfel de minune.

Orbirea lăuntrică este mai importantă decât cea fizică. Să nu fii orb în interiorul tău! Adevărata orbire este cea sufletească. Orbirea înseamnă întuneric, iar întunericul înseamnă izolare, ignoranță, neștiință. Dar oare lumina vine numai din carte, din învățătură? Se spune despre un om învățat că este un om luminat la cap, însă nu orice învățătură luminează.

Nu orice lumină este aducătoare de lumină. Nu orice om este un om luminat. Există cărți și cărți, conferințe și conferințe, sunt emisiuni și emisiuni, unele care zidesc, altele care destramă, unele care luminează și altele care strică mințile și sufletele copiilor. Până acolo merge ipocrizia și nerușinarea.

Câtă ipocrizie există în vremurile noastre, numai ca să facă bani societățile de televiziune! Micul ecran este un patruleter luminat pe dinăuntru, dar, de foarte multe ori, aducător de întuneric. Depinde de unde primești lumina. Comparația dintre lumină de

la soare și lumina artificială. Lumina artificială produce lumina, dar nu produce viață. Nu orice sursă de lumină produce lumină și face să crească sufletul și ființa umană. Hristos este Cel ce alungă întunericul neștiinței din sufletele noastre. Noi năzuim către rai, dar nu toți vom merge acolo, unii vor merge în întunericul cel mai dinafară, care este iadul cel veșnic.

Împărăția cerurilor este împărăția luminii, în timp ce iadul este împărăția întunericului, dar i se spune întunericul cel mai dinafară, adică, întunericul desăvârșit. Cel care rămâne în iad nu moare, are și el viață, și tot veșnică. El nu este văzut de cei pe care-i simte împrejurul său și nu-i poate vedea. Nu există pedeapsă mai mare decât să știi că ai lângă tine niște semeni de-ai tăi cu care nu poți comunica în niciun fel, să trăiești veșnic într-o desăvârșită izolare a întunericului.

În Împărăția cerurilor există adevărata comuniune între oameni.

Sufletele celor mântuiți văd de acolo fața lui Dumnezeu, pe îngeri, și se văd ei între ei. Trăiesc într-o permanentă scăldătoare de lumină dumnezeiască.

Să avem grijă de lumina sufletelor noastre. Iisus Hristos este "Soarele dreptății". Aceasta este adevărata lumină pe care să o cerem lui Dumnezeu, și o putem obține numai urmându-l pe Hristos: "Cel ce-mi urmează Mie, nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina Vieții".

(ÎPS Bartolomeu Anania, Predici)

DIN MINUNILE SFINTEI MUCENIȚE FILOFTEIA DE LA CURTEA DE ARGEȘ

Timp de 46 de ani, părintele Climent Haralamb a avut cheia de la racla cu sfințele moaște și 26 de ani a fost mare eclesiarh al Catedralei Arhiepiscopale din Curtea de Argeș.

„A venit de la Oradea un credincios de religie catolică, cu fiica lui de 12 ani, pentru a i se face rugăciuni aici. Și mi-a spus: «Părinte, eu sunt catolic, dar la noi nu se fac rugăciunile care se fac la ortodocși. Eu am venit la Sfânta Filofteia ca să mi se însănătoșească fata». Au venit de mai multe ori și, într-un final, la Sfânta Filofteia fetița s-a însănătoșit. Apoi a fost o familie din satele din jur, care a venit cu doi copii, ambii muți. Au venit de mai multe ori, iar după mai multe rugăciuni, copiii au început să vorbească”, a povestit părintele Climent.

(Text preluat din ziarul Lumina, 25 Octombrie 2019)

